

Kemijsko inženjersko obrazovanje i Bolonjska deklaracija

Poštovani gospodine glavni uredniče,

U broju 6/2006 objavili ste na čak devet stranica izvještaj s godišnje skupštine HDKI-a (u daljnjem tekstu Društvo). Prema broju stranica moglo bi se zaključiti da je skupština opsežno i ozbiljno raspravljala recimo o problemima, dostignućima i budućnosti struke. Koliko god se trudio, osim detaljno predstavljenih raznih voditelja, predavača i izleta nisam našao ništa, po mom mišljenju naravno, što bi se ticalo kemijsko-inženjerske struke u prvom desetljeću dvadeset i prvog stoljeća u Hrvatskoj ili možda u svijetu. Da nema nekih datuma, sumnjam da bi neupućeni čitatelj mogao locirati priloge u razdoblje kraće od dvadesetak godina. Rasprava koju sam pokušao potaknuti, nakon otprilike dva sata nizanja različitih izvještaja, o bar jednom važnom problemu izazvanom famoznom Bolonjskom deklaracijom, osim nekoliko kimanja glava koja bi se mogla protumačiti kao odobravanje rečenog, brzo je zamrla. Osim toga netko reče da Ministarstvo priprema neke promjene, a oni valjda bolje znaju. Stoga su i dva i pol retka posvećena raspravi vjerojatno ono što ona zaslužuje a uz to uklapa se u trend ignoriranja stvarnosti.

Svoje neslaganje s takvim stavom već sam izrazio i u ovom časopisu i drugdje a ovdje ponavljam sažetak tih istupa, što je, uvjeren sam, značajno za struku, odnosno njezinu budućnost: Bolonjska deklaracija, na način kako je provedena u nas, anti-stručna je i anti-inženjerska (imam na umu kemijsko inženjersko obrazovanje) i imat će dugoročne loše posljedice na našu struku u cjelini. Ni ja, naravno, ne vjerujem da bi jedan stav Društva o tome nešto promijenio, ali žalosna je činjenica da tog stava nema. Mislim da vodstvo Društva nema pravo šutjeti kako god mali izgledi za promjenu stanja bili.

Da ne bi sve ostalo na općenitim stavovima i prosudbama, predlažem da vodstvo Društva, kad to već nije učinila skupština, jasno izrazi svoj stav u vezi s aktualnim promjenama u obrazovanju svojeg budućeg članstva (?) i usmjeri svoje aktivnosti na vraćanje titule inženjer (diplomirani inženjer). Predlažem da se "uskrnuće inženjera" izvede kroz modifikaciju sadašnjeg sustava obrazovanja i to tako da prve tri godine budu svojevrzni predstudij, a da se potom načini grananje u inženjerski i magistarski studij. Inženjerski studij zaokružio bi se dodatnom godinom odnosno predmetima koji bi završenom studentu dali dovoljno dodatnih znanja da može u industriji kompetentno raditi, tj. razumjeti, proračunavati, analizirati te kreirati suvremene tehnologije. Nakon godine dana inženjerskog studija dobila bi se titula kemijski inženjer, a ekologija, procesi i dr. mogu biti usmjerena u okviru jedinstvenog studija.

Prema informacijama dostupnim na internetu ni Austrija nije "pokopala" svoje inženjere, što pokazuje da Bolonjska deklaracija i nije "sveta krava" već da dopušta i određeni stupanj kreativnosti u primjeni.

Povrat četverogodišnjeg inženjerskog studija vratio bi i kompatibilnost s američkim sustavom, koji je usprkos svim europskim nastojanjima još uvijek superioran sustav visokog obrazovanja.

Vjerujem da bi koristilo struci da vodstvo Društva organizira stručnu raspravu o ovoj temi i da o ovim i drugim prijedlozima, ako ništa drugo, onda bar zbog vlastite savjesti i digniteta struke izrazi svoje stavove u pisanom obliku.

Dr. sc. Dinko Sinčić

iz naših knjižnica

Uređuje: Danko Škare

Računalni programi knjižničnog poslovanja u Središnjoj knjižnici za fiziku, prirodoslovno-matematičkog fakulteta u Zagrebu

Ankica Valenta i Gordana Stubičan Ladešić*

PMF – Fizički odsjek
Središnja knjižnica za fiziku, Zagreb
valenta@phy.hr

* PMF – Fizički odsjek
Središnja knjižnica za fiziku, Zagreb
gordana@phy.hr

Promjene u knjižničarstvu česte su i potrebne, posebno u posljednje vrijeme s primjenom nove tehnologije. U Središnjoj knjižnici za fiziku (SKF, u daljem tekstu) nije postojao integrirani knjižnični program, što je iziskivalo velike obveze malog broja knjižničara pri radu s korisnicima. Uvidjevši prednosti novih teh-

nologija i medija, kao i zahtjeve korisnika koji žele brzu i preciznu informaciju, u SKF-u se krenulo u modernizaciju knjižničnog poslovanja stvaranjem internih novih baza podataka i novih programa. Cilj je bio računalna obrada knjižne građe te olakšati i ubrzati upis novih korisnika i zadužiti iste knjižnom građom unutar knjižnice (u čitaonici) i van knjižnice. U knjižnici su postojali neki programi za unos u baze podataka (ISIS baza u MSDOS-u) koji su razvojem tehnologije zastarjele, te su prerađene u nove modernije programe, a posebno se razvio program posudbe, koji u knjižnici nismo imali i koji će ovdje biti nešto detaljnije opisan. Programi su uveliko olakšali rad unutar knjižnice. Program posudbe dio je cjelokupnog programa za rad knjižnice koji, i bez dodatne opreme, zadovoljava potrebe bržeg, sigurnijeg i točnijeg knjižničnog poslovanja.